

Leuven-Aarschot

28 t/m 30 april 2017

Reisverslag - Deurnes Mannenkoor

Gepakt en gezakt, gepokt en gemazeld, vertrekt op vrijdagochtend 08.00 uur het bonte gezelschap zanglijsters keurig op tijd richting Zuiderburen. Verzamelplaats was het P&R terrein aan de achterzijde van het NS station. De weersomstandigheden waren gelijkgesteld aan de reizigers, zonnig en her en der nog wat bewolkt. Edith, de female chauffeur van TwinTours kwam de witte koets voorrijden. Hé, bekend gezicht, zij heeft ons koor al eerder vervoerd naar een concert in Sint Joost, midden Limburg. Naar veel later pas zou blijken, hadden wij een zekere primeur want dit was haar eerste meerdaagse reis met een gezelschap. Prettige bijkomstigheid voor haar was, dat het vooral een gezellig gezelschap was, althans die mening delen wij zelf.

Al keuvelend en nog enigszins ontwakend komen al snel de eerste broodjes uit de tassen, verdomd als het niet waar is, dit zijn vaak de lekkerste broodjes van de hele trip. Een klein half uur rijdend vindt onze voorzitter Jan Bouwmans het de hoogste tijd om even het woord te richten tot zijn medereizigers. Hij heet allen welkom aan boord en hoopt dat ze enkele mooie dagen voor de boeg hebben. Hij is er van overtuigd dat de reiscommissie, bestaande uit; Frans van der Aa, Jo Martens en Jan Elbers hun stinkende best heeft gedaan om dit weekend tot een goed einde te brengen. Voor een aantal mensen is het reizen al jaren gesneden koek, maar er zijn ook enkele leden onder ons die nog nooit, of niet vaak gereisd hebben met het DMK-gezelschap. Zeker ook de aanwezigheid van eredirigent Theo van Teeffelen met zijn Ans is bijzonder te noemen. Eens te meer is weer gebleken dat "Uit het oog uit het hart" zeker niet altijd op gaat. Dit gezegd hebbende legt de voorzitter zichzelf tot zondagavond het zwijgen op, tenminste als het de reisorganisatie betreft.

Na de nieuwe tunnel op de A2 in Maastricht te zijn gepasseerd rijden we al vrij snel Wallonië binnen. Amper België in rijdend begint het gedonder al met legio waarschuwings- en omleidingsborden, dit om de zeer slecht onderhouden autostrada's maar niet te vergeten. Maar we laten ons niet dollen, wij hebben een leuk weekend in het vooruitzicht en dat kan geen enkele Belg verzieken. Na een kleine twee uur kedenge-deng was het de hoogste tijd voor een rook- en plaspauze. Hiervan werd dan ook gretig gebruik gemaakt. Ietsje later dan gepland, kon de reis worden voortgezet richting Mons. In deze middelgrote stad mocht een ieder op eigen kosten de lunch gebruiken. De beschikbare tijd was vijf kwartier inclusief naar- en vanuit het centrum terug wandelen naar de bus. Menig Croque-Monsieur en Croque-Madame werd verorberd. Uiteraard werd er naast koffie ook Belgische bier geproefd, want er is één slogan die elke zanger moet weten; "Zonder Dranck genen Klanck". De weersgesteldheid van dat moment paste dan ook prima bij de stad Mons zelf, grijs gelaten en somber. Hopelijk dat de zon hier snel door gaat breken.

De vertrektijd van 12.50 uur werd niet helemaal gehaald maar dat zou de eerste, en zeker de laatste keer niet zijn. Om 12.55 uur zette de bus koers richting Strepy-Thieu, een stukje terug via de autostrada. In een open landschap treft men bij aankomst een enorme puist van een gebouw aan. Na deze excursie waren wij



als gezelschap een stuk wijzer. Nadat de tickets waren verdeeld mochten we in twee gereedstaande treintjes plaatsnemen. Je kunt dan wel een model van een locomotief bouwen op een auto maar het zal nooit een treintje worden. En past u er wel op, niet in het laatste wagonnetje te stappen want die is speciaal voor mensen met een handicap!! De eerste gedachte was, als dat wagonnetje maar groot genoeg is voor een deel van ons koor??? Enfin, toen de meute was gezeten kwamen er twee machinisten opdagen die hun rammelding in een voorwaartse beweging zette. Nu begreep ik ineens waarom ze het treintje noemden. Het was zelfs zo erg dat we bijna onze voorzitter verloren toen het deurtje waar hij deels tegen hing, opensprong. Wow, dat was even schrikken zeg. De twee treintjes tuften met het nodige kabaal langzaam bergopwaarts om zodoende een hoogteverschil van zo'n 75 meter te overbruggen. Van de trein de boot in en nu maar wachten tot het licht op groen zou gaan. Eenmaal op de boot werden de mensen tweetalig toegesproken door de aanwezige gids. In het buitenland heb ik altijd sterk het vermoeden dat de thuispartij meer info krijgt toegesproken dan de onze. Of hebben de Franstaligen veel meer woorden nodig om iets duidelijk te maken? Vanaf dan zette de boot zich in beweging richting de scheepslift. We varen een enorme bak water in en krijgen denkbeeldig het gevoel in een aquarium rond te dobberen. Werkelijk indrukwekkend dat een mix van beton, elektra, water staalkabels en stabilisatoren zo iets reusachtigs perfect getimed in beweging kan zetten. Er flitsen hier en daar wat lampen en dan lijkt het wel of plotseling het plafond



van het gebouw de hoogte in gaat. Natuurlijk gaan wij naar beneden. Zeer stabiel beneden gekomen varen we 75 meter lager gewoon de bak uit, een eind de rivier op..... of er helemaal niets is gebeurd. Achterom kijkend lijkt het wel of de kolos van beton nog steeds groeit. Natuurlijk is dit niet zo maar het geeft aan dat we allemaal erg onder de indruk zijn van dit staaltje techniek, en dat allemaal in België. Voortaan graag een beetje meer respect voor onze Zuiderburen, ja! Na een stukje gevaren te hebben keert de boot en meert deze af aan de wal, waar sommigen nog dachten dat we weer in de lift terug omhoog zouden gaan om dan vervolgens weer met de boemel naar beneden te rammelen. Maar dit is ons bespaard gebleven. Het was prima zo. Lekker weer de bus in om even wat na te keuvelen over hetgeen zojuist allemaal is ervaren.

Rond de klok van 15.00 uur zette de bus richting Leuven. Hier moest de route naar het hotel toe ook weer worden aangepast want het leek er wel op of ze in half België de wegen plotseling aan het verbeteren waren. Maar de tijd liet het toe, dus geen paniek! Gearriveerd bij het hotel werden de keycards verstrekt, nochtans die gereed waren. Maar alles kwam vrij snel in kannen en kruiken. Eerste indruk van het Park-In hotel was prima.



Vanaf 19.00 uur werden de leden en hun partners verwacht in het speciaal voor ons ingerichte en reeds ingedekte zaaltje. Hier zouden wij als gezelschap ook blijven zitten na het dinerbuffet voor het houden van onze derde clubavond in de geschiedenis van het koor. Het dinerbuffet verliep prima, tenminste uitgaande van de ontvangen opmerkingen. Trouwens de au-bain-marie's waren nagenoeg allen leeg. Na het buffet even uitbuiken, een saffie roken en toiletteren want de clubavond was aanstaande.

De reiscommissie heeft een hele poos voorafgaande aan de reis, de leden gevraagd wie van hen eventueel zou willen participeren in de organisatie van de clubavond. Weken bleef het stil rondom deze vraagstelling tot op enig moment Hein Albers te kennen gaf misschien wel een idee te hebben. Voor het finetunen van deze avond werd de schrijver van dit reisverslag gevraagd even mee te willen denken. Hier ontstond min of meer een vrijage op organisatorisch gebied. Hein wist iemand erg warm te krijgen voor zijn verhaal. Via de e-mail werd innig contact onderhouden, toen nog niet wetend dat hij later met iemand van het andere geslacht nog een wipje ging maken. In deze fase gingen ideeën ontstaan. Als we onze partners er nog bij vragen dan hoeven we verder geen beroep te doen op derden. Uiteindelijk resulteerde dit in hetgeen dat allen werd aangeboden.

Na het openingswoord kreeg ondergetekende de kans zijn kleurenpalet te schilderen aan alle aanwezige koor- verbonden



leden. Het leverde hem ontzettend vele leuke reacties op waarvoor een oprecht dankjewel!

Geweldig en uiterst vermakelijk was de spontane medewerking van Leo en Thea van Loon die als gastarbeider met zijn vrouw een persiflage van "Het Dorp" vertolkten. Na een snelle rookpauze was het nu tijd voor de enige echte koorquiz. Hein had een mooie mix van vragen gemaakt uit een drietal pub quizen, waarvan eentje erg recent. De groepen werden niet geheel vrijwillig samengesteld, en dat had een reden. Het kwam er eigenlijk op neer te partijen tegen elkaar op te zetten zodanig dat er geen gewonden zouden vallen. Tijdens het geven van de tussenstanden bleek steeds hoe fanatiek de groepen bezig waren te beste score te halen. Aan het einde van de quiz werd Krek Goe (4) de winnaar, ex-aequo gevolgd door Het Schaterend Keeltje (1) en De Overlopers (3). Na loting ging de tweede prijs naar Het Schaterend Keeltje (1) en daardoor de derde prijs naar De Overlopers (3). De groepen; Alles kumt Goe (2), De zwarte jongens (5) en De Intelligentie (6) vielen net buiten de prijzen. We hebben gezamenlijk een erg leuke avond beleefd en dat kan de saamhorigheid alleen maar ten goede komen. Een welgemeend dankjewel aan alle deelnemers en zeker ook aan initiator Hein Albers met zijn lieftallige assistentes Gerda en Nellie. Het was inmiddels rond de klok van 23.30 uur. Voor een groot aantal was het de hoogste tijd om neer te gaan vleien na een lange en inspannende dag. Voor hen wel te rusten!

De zaterdag stond geheel in het teken van Aarschot Volkoren. Het DMK was een van de 56 toegelaten koren op het tweejaarlijks koorfestival. Er stonden twee optredens gepland. Eentje om 13.00 uur in Orleanshof en om 16.00 uur in de Gasthuiskerk. Tijdens het erg drukke ontbijtbuffet beneden werd menigmaal de klacht gehoord dat het bijzonder warm was op de kamers. De aircó werkte soms niet of heel matig. Enkele klachten zijn rechtstreeks gemeld aan de balie. Overigens zijn de meeste leden erg positief over het hotel. Mooie kamers en overwegend vriendelijk personeel. Na het prima ontbijt moesten de deelnemers zich om 10.30 uur verzamelen bij de in de nabijheid gereedstaande bus. De trip naar Aarschot duurde niet zo lang. Onder een stralende zon was er voldoende tijd om op een soort van Begijnhof een tijdelijke groepsfoto te maken door onze hof-fotograaf José. Het valt telkens weer op dat wij zoveel kundige fotografen hebben binnen de vereniging. Vele wisselden tips en adviezen uit maar dan zonder echt naar elkaar te luisteren....en dan te weten dat ondergetekende zijn mond heeft gehouden ondanks dat hij ook denkt te kunnen fotograferen. Typisch een trekje van het DMK.....

Na het fotomoment wandelde de groep richting Orleanshof. Blijkbaar waren wij te vroeg want er was nog geen mens van



de organisatie te bekennen. Wel stond al aangegeven waar we mochten inzigen. Dus dat dan maar gedaan. Het wordt vanzelf 13.00 uur. De eerlijkheid gebied te zeggen dat het DMK niet altijd het meest geconcentreerd is in zulk soort zanggelegenheden. Ondanks dat gegeven, mag worden gezegd dat de daar aanwezige mensen, waaronder het na ons te zingen koor, best wel positief waren over de zang. Twee nummers verliepen niet geheel vlekkeloos. We hebben dit maar als een soort van generale repetitie beschouwd. Na dit eerste optreden was de groep vrij. De zangers werden geacht rond de klok van 15.30 uur aanwezig te zijn in de Gasthuiskerk. Een ieder kon zijn of haars weegs gaan tot die tijd. Op deze manier kon men Aarschot verkennen of het festival bezoeken. Rond de afgesproken tijd valt alles weer op de klep. Zij die tijdig binnen waren in de Gasthuiskerk konden genieten van vocaal ensemble "Septem Viri" uit Torhout. Dit ensemble treedt vaak op in het buitenland en begint stilaan steeds meer faam te verwerven in binnen- en buitenland. Was het zanglokaal eerder niet uitdagend dan was er nu aanleiding genoeg om wel geconcentreerd te zingen. Zeker na zulk een koor en in een kapel met prima akoestiek. Dit optreden was in elk geval beter dan het eerste. Voor een goed gevulde kapel met mensen werd verdienstelijk gezongen door het DMK.

Als alle koren hun partijen gezongen hebben is het tijd om te verzamelen in de O.L.V. kerk. Omdat "Cantilene", een klassekoor, heeft gezongen zit de kerk nog bomvol en dat blijft zo. Dit leidt tot gevolg dat bij een aantal van 700 personen de toegang worden afgesloten. Dus vele zangers en zangeressen mogen niet naar binnen waaronder meerdere van onze zangers en hun partners. Voor de wel aanwezige mensen in de kerk begint de samenzang. Op een spontane manier wordt er voorgezongen, nagezongen en nog eens gezongen. Soms meerdere malen tot juf tevreden was. Aan het einde van het programma, met alleen het slotlied nog te gaan werden een aantal mensen van de organisatie in de bloemetjes gezet, eveneens was er een dankwoord van een van de schepenen van Aarschot. Het was een leuke ervaring maar om er nu van wakker te liggen, nee..

Nu allen snel naar de bus toe om terug te keren naar het hotel. Het gezelschap was een half uurtje later aan het dinerbuffet maar dat gaf geen problemen. Voor de tweede maal was er een prima dinerbuffet dat we mochten gebruiken in de dezelfde ruimte als gisteren. Na het diner was het een ieder vrij te gaan of te staan waar hij of zij wil. Een elk gaf een eigen invulling aan de zaterdagavond. Afspraak was alleen, morgenvroeg om 10.00 uur moeten de koffers in de bus liggen. Fijne avond en voor later slaap lekker!

Op zondagochtend deed zich een vrij opmerkelijk feit voor. Omdat het gisteren rond de klok van 09.00 uur erg druk was in de ontbijtruimte dachten vele mensen dan zullen we vandaag maar een uurtje eerder gaan. Het is dan niet zo moeilijk uit te rekenen wat er dan gebeurd? Nondeju het was weer chaos aan de koffieautomaat en omstreken. Hieruit blijkt weer eens, hoe eensgezind ons koor is..... Om 10.00 uur stonden de koffers in de bij het hotel geparkeerde bus. We waren uitgecheckt en begonnen aan onze finaledag. We dachten hier even zonder brokken te kunnen vertrekken maar Marieke van den Boogaard kwam op een lelijke manier ten val bij een smerig afstapje waar eerder dit weekend al mensen ten val waren gekomen. Na de val werd Marieke overeind geholpen, want ja zo zijn ze ook weer bij ons koor. De bus met aan boord een viertal voor ons bekende personen scheidde van





de groep die wandelend naar het centrum van Leuven zouden gaan. Om 10.30 uur zouden wij een tweetal gidsen treffen nabij het stadhuis. Zo geschiedde. Twee dames namen contact met ons op en vroegen de groep in tweeën te splitsen. De eerste grove splitsing was reeds gemaakt toen een van de gidsen vroeg of er nog enkele personen naar de andere groep zouden willen gaan. Het was een komisch gezicht toen 2-4-6-8 personen weg liepen naar de andere groep. U voelt hem al. Mogen er twee of drie terug hier komen van die groep naar hier?? En dan zeggen wij iets over Belgen??? De groepen leken in balans, reden om de stadswandeling aan te vangen. Beide groepen kregen enorm veel info over de stad en haar prachtige gebouwen. Marieke voelde toch nog even naweeën van haar val eerder deze morgen. Ze moest na een collaps afhaken van de groep. Henri en zuster Martje Koolen hebben haar prima opgevangen en liefdevol naar het centrum terug begeleid. Later ging het Goddank prima met haar. Op ruim de helft van de tocht hebben we nog een dwalend kind opgevangen. Zij was helemaal remy, omdat ze een tweede tenor van de andere groep uit het oog was verloren tijdens het vastleggen van zowat heel Leuven op haar GSM. We hebben ons over haar ontfermd. Alles is goed gekomen naar later is gebleken. Na de stadswandeling was er nog een uurtje ruimte om een lunch te gebruiken. We kregen van de gids zelfs een horeca advies.

Blijkbaar was dat ook weer tegen sommige dovemans oren gezegd want een groepje moest zo nodig weer ergens anders gaan lunchen met als gevolg dat ze niet binnen de afgesproken tijd bij de bus konden zijn, terwijl de uitbater anders had beloofd. Alle opgebouwde sympathie voor de Belgen was in een keer verdwenen.

Om 13.40 uur kon de bus dan eindelijk vertrekken richting Brussel. Als het niet teveel tegen zou zitten dan moest het lukken aldus Edith. En de Goden waren ons gunstig gezind. Precies op de afgesproken tijd meldde de gids zich bij de bus. De groep werd ook hier weer in tweeën gesplitst. Twee gidsen namen het gezelschap aan de hand voor een excursie in weer een machtig bouwwerk "Atomium" genaamd. Wat een indrukwekkend bouwwerk. Na een controle ving de wandeling aan. De gids van de groep, waarin ondergetekende meeliep, leek wel geboren in het Atomium. Zelden hebben we zo'n uitgesproken enthousiasme gids gezien. Met zijn 80 jaren was hij een ware patroon voor alles wat Brussel ademt. Trappen en roltrappen brachten de groepen van de ene naar de andere bol enz. De mooiste bol helemaal bovenin was alleen toegankelijk als je een uur wachten geen probleem vond. Helaas hadden wij hier de tijd niet voor. Het was inmiddels 16.00 uur geworden, stilaan tijd om richting huiswaarts te keren.

Vanuit Brussel ging de reis via de ring van Antwerpen kedengedeng weer richting Eindhoven om daar af te buigen richting Weert, Maastricht. Afslag Soerendonk bracht ons naar Partycentrum Antoine in het centrum van dit kleine dorp. Tegen de klok van 18.00 uur mochten wij aanschuiven. Ter plaatse genoten wij hier een afscheidsdiner. Rond de klok van 20.00 uur stond de bus met de neus in de wind voor de laatste etappe.

We liepen een korte vertraging op omdat Hein en Francie nog een wipje moesten maken in de nabij gelegen speeltuin. Na een vrij korte wip-partij stapten ze moe maar voldaan in de bus. Rijden Edith!! Gas op die lolly.

Goed en wel rijdend richting Deurne deed voorzitter Jan Bouwmans zijn woord gestand. Hij kwam naar voor om de microfoon ter hand te nemen. Hij sprak een dankwoord uit aan de leden en hun partners, de fotograaf, de dirigent en eredirigent Theo van Teeffelen en Ans. Verder was er een dankwoord aan Edith onze chauffeur. Zij heeft ons veilig begeleid in den vreemde. Toen sprak Jan een dankwoord uit aan de reiscommissieleden Frans, Jo en Jan. Met Jo en Frans had hij zelfs afgesproken om een liedje te zingen voor Jan Elbers. Hij zou dit eenmaal voorzingen om het dan gezamenlijk te zingen. Het was Jan E. niet precies bekend waar het over ging maar zijn hoed zakte spontaan voor zijn ogen. Aansluitend werd er door de voorzitter ook nog een ontbrekende strofe uit het kleurenpalet voorgelezen, ontsproten uit het brein van Karel de Wit. Nog even met de hoed rondgaan voor Edith en dan is de cirkel rond. Lieve mensen, allen enorm bedankt voor de bijdrage aan het welslagen van deze reis. Na zo'n trip weet je weer precies waarom je ooit lid bent geworden, nog liever gezegd lid bent gebleven.....

Opgetekend 1 mei 2017 door Jan Elbers.

48 Deelnemers

Frans en Marjo van der Aa
 Hein en Gerda Albers
 Kees Beekers en Rianne Verspay
 Frans en Thea Bennenbroek
 Henri en Marieke van den Boogaard
 Hans en H    ne Bouwmans
 Jan en Petra Bouwmans
 Jan en Nellie Elbers
 Ad en Leny van Helmond
 Martien en Els van Helmond
 Jo en Joke van Hoek
 Martien en Martje Koolen
 Leo en Thea van Loon
 Jo en Wilma Martens
 Toon en Thea Melgers
 Jos en Mieke Nooijen
 Karel en Francie de Wit
 Mike Zsch  schen en Franka Janssen
 Rob Onderstal en Mieke Dobber
 Tiny Koppens en José Nooijen (fotograaf)
 Theo en Ans van Teeffelen
 Riny Meulendijks en Jola Gach
 Gerry Martens
 Jan Meulendijks
 Bas Schrama
 Jan Berkers

Vervoer: TwinTours uit Asten
 Chauffeur: Edith van den Heuvel